

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. V. B.**, zast. JUDr. Františkem Grznářem, advokátem se sídlem Horšovský Týn, Náměstí Republiky 108, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, Praha 3, Olšanská 2, o správní vyhoštění, o kasační stížnosti žalobce-stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2005, č. j. 11 Ca 224/2005 - 37, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 10. 1. 2006, č. j. 11 Ca 224/2005 - 56,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále městský soud) napadeným usnesením odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2005, č. j. SCPP-5061/C-255-2004, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava, Oddělení cizinecké policie Frýdek-Místek ze dne 1. 12. 2004, č. j. SCPP-1778/OV-III-2004, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou platnosti na 3 roky od nabytí právní moci rozhodnutí, a toto rozhodnutí potvrdil. Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného nepodléhá soudnímu přezkumu. Žalobce pobýval v České republice bez platného cestovního dokladu a od 19. 6. 2000 rovněž bez příslušného víza. Tímto dnem mu pobyt na území České republiky zanikl a žalobce na jejím území nadále pobýval neoprávněně a to po dobu více

jak čtyři roky. Městský soud poukázal na ustanovení § 70 písm. f/ s. ř. s. a na ustanovení § 171 písm. c/ zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož z přezkoumání soudem jsou vyloučena rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud se před zahájením řízení o tomto vyhoštění cizinec zdržoval na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště neoprávněně. Protože ve věci není sporu o tom, že žalobce se před vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění zdržoval na území České republiky neoprávněně, dospěl městský soud k závěru výše již vyjádřenému, že napadené rozhodnutí soudnímu přezkumu nepodléhá.

Proti usnesení městského soudu podal žalobce- nyní stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a/ a b/ s. ř. s. Namítal, že doposud nebylo ukončeno řízení o zrušení opatření správního vyhoštění, když podal do rozhodnutí MV ČR ze dne 27. 10. 2005, č. j. OAM-644/M-2005 mimořádný opravný prostředek a podal na PČR OO CP v Karlových Varech žádost o trvalý pobyt za účelem sloučení rodiny. Městský soud nehodnotí komplexně jeho právní-pobytovou věc, paušálně hodnotí situaci a dospívá k nesprávnému a předčasnému závěru. Současně stěžovatel žádal, aby soud přiznal odkladný účinek jeho kasační stížnosti a to zejména z humanitárních důvodů, neboť je v České republice ženatý s občankou EU a jeho nucené vycestování by ohrozilo toto jeho manželství a negativně by dopadlo na jeho manželku a soužití rodiny. Kasační stížností se domáhal zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu a z důvodů uvedených v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní řízení ve věci správního vyhoštění stěžovatele bylo zahájeno dne 1. 12. 2004. Dne 30. 11. 2004 byl stěžovatel kontrolován policisty Oddělení cizinecké policie Frýdek-Místek na Oddělení cizinecké policie Frýdek-Místek pracoviště Vyšní Lhoty, kam se dostavil s úmyslem požádat o azyl v České republice a kde bylo zjištěno, že se na území České republiky zdržuje bez platného cestovního dokladu a platného víza, ačkoliv k tomu nebyl oprávněn. Se zahájením řízení o správním vyhoštění byl stěžovatel seznámen dne 1. 12. 2004 za účasti tlumočnicka. Dne 1. 12. 2004 byl se stěžovatel sepsán protokol v souvislosti se zahájením řízení o správní vyhoštění. Stěžovatel uvedl, že měl na území České republiky dlouhodobý pobyt za účelem podnikání v P. Prodloužení žádosti mu vždy zajišťoval jeden známý. To, že mu byl ukončen pobyt dne 19. 6. 2000 se dozvěděl až o hodně později, nepamatuje se kdy. Rovněž cestovní pas zůstal u tohoto známého. Stěžovatel zůstal v P. a pak se rozhodl odejít do tábora, kde si chtěl zlegalizovat pobyt. Tam přišel 30. 11. 2004. K dotazu správního orgánu na své poměry stěžovatel uvedl, že má v České republice jenom sestru, nemá zde žádný majetek. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno dne 1. 12. 2004 a tentýž den doručeno stěžovateli. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání o kterém rozhodl žalovaný dne 12. 1. 2005 tak, že jej zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalovaný v tomto rozhodnutí již vycházel z toho, že stěžovatel uzavřel dne 8. 12. 2004 manželství s P. R. a tuto skutečnost hodnotil. Protože k uzavření sňatku došlo až po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, nezměnila tato skutečnost právní závěry pro posouzení podmínek pro vyhoštění stěžovatele. V žalobě proti rozhodnutí žalovaného stěžovatel opakoval, že dne 8. 12. 2004 uzavřel manželství s P. R. a tvrdil, že s ní žije ve společné domácnosti. Dále tvrdil, že rozhodnutím Policie ČR OŘSCP v Plzni OCP v Karlových Varech č. j. SCPP-5050/PL-VI-2004 ze dne 15. 12. 2004 mu podle § 87 písm. e/ zákona č. 326/1999 Sb. mu bylo uděleno povolení k trvalému pobytu

na území ČR, neboť se jedná o rodinného příslušníka občana EU. Dále stěžovatel připustil, že do pasu mu byla vyznačena neplatnost uvedeného trvalého pobytu, ačkoliv žádné rozhodnutí o tom neobdržel. Stěžovatel má za to, že takovýto postup správních orgánů je nesprávný a poškozuje jeho i jeho manželku. Má za to, že podmínky správního vyhoštění nenastaly zejména po uzavření manželství s P. R.

Podle ustanovení § 171 písm. c/ zákona č. 336/1999 Sb. z přezkoumání soudem jsou vyloučena rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud se před zahájením řízení o tomto vyhoštění zdržoval cizinec na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště neoprávněně. V tomto znění byl účinný zákon v době rozhodování správních orgánů i městského soudu. Zákonem č. 161/2006 Sb. bylo dosavadní znění ustanovení § 171 označeno jako odst. 1 a k tomuto ustanovení byl přičleněn odst. 2, podle něhož jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, jsou z přezkoumání soudem vyloučena rozhodnutí o odepření vstupu nebo o správním vyhoštění po dobu platnosti předchozího rozhodnutí o jeho správním nebo soudním vyhoštění. Toto ustanovení nabylo účinnosti dnem 27. 4. 2006. Správní řízení o správním vyhoštění stěžovatele bylo pravomocně skončeno 20. 1. 2005, podle vyznačené právní moci na rozhodnutí žalovaného, které stěžovatel učinil předmětem přezkumné činnosti soudu. Protože městský soud rozhodl o žalobě stěžovatele dne 24. 11. 2005 (a své usnesení opravil dne 10. 1. 2006), tedy před 27. 4. 2006 postupoval správně podle ustanovení § 171 písm. c/ zákona č. 336/1999 Sb. v jeho znění před 27. 4. 2006. Za této situace bylo pro posouzení, zda rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné soudem nebo ne rozhodující to, zda před zahájením řízení o správním vyhoštění, to je před 1. 12. 2004, se stěžovatel zdržoval na území České republiky neoprávněně. O tom, že tomu tak bylo a dlouhodobě, není žádných pochybností. Závěry správních orgánů ani soudu v tomto směru nenapadá ani stěžovatel. Ten vyvozuje nesprávnost a nezákonnost rozhodnutí správních orgánů i městského soudu z toho, že uzavřel dne 8. 12. 2004 manželství s P. R., občankou EU, a v případě vyhoštění bude narušen jeho rodinný život a jeho manželství s ní a dále z toho, že mu 15. 12. 2004 bylo uděleno povolení k trvalému pobytu na území České republiky (když později zase připouští, že toto povolení bylo zrušeno, avšak tvrdí, že žádné rozhodnutí o tom neobdržel). Vzhledem k právní úpravě účinné v době rozhodování správních orgánů i městského soudu, k těmto stěžovatelem uplatněným důvodům nemohl městský soud přihlídnout, neboť rozhodnutí žalovaného bylo vyloučeno z přezkoumání soudem. Nejvyšší správní soud v tomto směru odkazuje i na jiné rozhodnutí Městského soudu v Praze (usnesení ze dne 25. 2. 2004, č. j. 10 Ca 206/2003 - 37 – uveřejněné ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ročník 2005, sešit č. 7, č. 575) v němž tento soud dospěl k závěru, že vyluku ze soudního přezkumu uvedenou v ustanovení § 171 písm. c/ zákona č. 336/1999 Sb. nepovažuje za protiústavní, resp. v rozporu s čl. 32 Listiny základních práv a svobod ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Správní vyhoštění ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva je zákonné, sledující legitimní cíl a nezbytné v demokratické společnosti. Posouzení přiměřenosti tohoto zásahu s ohledem na změny skutkového stavu lze ostatně dosáhnout v rámci jiných institutů, např. odstranění tvrdosti správního vyhoštění (§ 122 citovaného zákona), popř. cestou mimořádných opravných prostředků (§ 65 správního řádu ve spojení s § 168 citovaného zákona).

Z důvodů v tomto rozhodnutí uvedených shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele nedůvodnou a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci, nepovažoval za důvodné samostatně rozhodovat o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 a § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti měl úspěch žalovaný a měl by proto právo na náhradu nákladů tohoto řízení. Žalovaný jednak náhradu nákladů nežádal a jednak mu podle obsahu spisu prokazatelné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu